

ՀՀ ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 33/1

25 օգոստոսի 2015 թ.

Քննարկվեց «ՍՈԼԻԱՆ» ՍՊԸ-ի 29.07.2015 թ-ի գանգատը ՀՀ ՖՆ էջմիածնի ՏՀՏ 14.07.2015 թ-ի թիվ 6105163 ակտի դեմ:

«ՍՈԼԻԱՆ» ՍՊԸ-ի գանգատում բերված փաստարկները.

ՀՀ ՖՆ էջմիածնի տարածքային հարկային տեսչությանը (այսուհետ նաև վարչական մարմին) 06.03.2015թ. թիվ 6105163 հանձնարարագրով հանձնարարվել է «ՍՈԼԻԱՆ» ՍՊԸ-ում (այսուհետ նաև բողոքաբեր կամ Ընկերություն) ՀՀ օրենսդրությամբ հարկային մարմնին վերապահված իրավասությունների սահմաններում ՀՀ օրենքների և այլ իրավական ակտերի առանձին պահանջների կատարման ճշտությունը պարզելու նպատակով իրականացնել օրենքով սահմանված ելակետային տվյալների և գործակիցների ճշտության ստուգում:

16.03.2015թ. ՀՀ ՖՆ էջմիածնի տարածքային հարկային տեսչության պետի թիվ 29 հրամանով վերը հիշատակված ստուգման ժամկետը 18.03.2015թ.-ից կասեցվել է 30 աշխատանքային օրով, իսկ 28.04.2015թ. թիվ 40 հրամանով կասեցված ժամկետը երկարաձգվել է նս 30 աշխատանքային օրով:

30.06.2015թ. Վարչական մարմնի կողմից կազմվել է թիվ 6105163 ակտի նախագիծը: Վարչական մարմինը 14.07.2015թ. թիվ 6105163 ակտով (այսուհետ նաև Ակտ) սահմանել է, որ Բողոքաբերը խախտել է «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 59.8 հոդվածի 2-րդ կետի պահանջները, ինչի արդյունքում որոշվել է, որ Ընկերությունից ենթակա է գանձման 5 754 817 դրամ գումար:

Վարչական մարմինը խախտել է «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի, «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջները, սխալ է կիրառել «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 59.8 հոդվածի 2-րդ մասի դրույթները:

Վարչական մարմինը խախտել է վերոգրյալ իրավանորմերի պահանջները, չի ապահովել գործի փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկումը, բացահայտելով գործի բոլոր հանգամանքները, դրանով իսկ խախտելով տնտեսվարող սուբյեկտի իրավունքներն ու օրինական շահերը:

Այսպես, «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 59.8 հոդվածի համաձայն. «1. Հաստատագրված վճար վճարողներ են համարվում գազացման կայանների (կետերի) միջոցով ավտոտրանսպորտային միջոցների գազացման (գազալիցքավորման) գործունեություն իրականացնողները:

2. Սույն գլխի դրույթները չեն տարածվում ավտոտրանսպորտային միջոցների գազացման այն կայանների (կետերի) միջոցով իրականացվող ավտոտրանսպորտային միջոցների գազացման (գազալիցքավորման) գործունեության նկատմամբ, որտեղ ՀՀ

կառավարության սահմանաձև տեխնիկական կանոնակարգին համապատասխան, առկա են լիցքավորման բաշխիչ աշտարակներ»:

Այս հոդվածի դրույթների վերլուծությունը թույլ է տալիս եզրակացնելու, որ գազալցակայանների միջոցով ավտոտրանսպորտային միջոցների գազալցման գործունեություն իրականացնողները համարվում են հաստատագրված վճար վճարողներ, եթե գազալցման կայանների միջոցով ավտոտրանսպորտային միջոցների գազալցման գործունեության իրականացման վայրերում առկա են (տեղադրվել են) լիցքավորման բաշխիչ աշտարակներ, և այդ աշտարակները տեղադրվել են ՀՀ կառավարության սահմանաձև կանոնակարգին համապատասխան:

Տվյալ դեպքում, այդ բաշխիչ աշտարակները տեղադրված են արդեն իսկ մի քանի տարի և համապատասխանել են ՀՀ կառավարության 28.08.2008թ. թիվ 1101-Ն որոշմամբ (այսուհետ նաև Որոշում) հաստատված տեխնիկական կանոնակարգին (այսուհետ նաև Կանոնակարգ), ինչն արդեն իսկ բավարար պայման է, որ բողոքաբերն իրեն չհամարի հաստատագրված վճար վճարող և գործի ընդհանուր հարկման դաշտում:

Ինչ վերաբերվում է Վարչական մարմնի այն եզրահանգումներին, որ Ընկերության գազալցման կայանի բաշխիչ աշտարակների տեղադրմամբ չեն ապահովվում Որոշմամբ հաստատված տեխնիկական կանոնակարգի 84-րդ, 119-րդ և 149-րդ կետերի պահանջները, ապա գանգատաբերը կարծում է, որ Վարչական մարմնի այդ եզրահանգումները ոչ մի կերպ չեն բխում այդ իրավանորմերի պահանջներից և վերջինս ուղղակի սխալ է մեկնաբանել նշված իրավանորմերի դրույթները:

Նախ հարկ է նշել, որ արձանագրելով Ընկերության կողմից վերը հիշատակված կանոնակարգի 84-րդ, 119-րդ և 149-րդ կետերի պահանջների խախտումները, Վարչական մարմինը ուղղակի դուրս է եկել իր իրավասության սահմաններից, քանի որ ՀՀ Ֆինանսների նախարարության ոչ մի ստորաբաժանում և օրենքով և իր կանոնադրությամբ որևէ լիազորություն չունի տնտեսվարող սուբյեկտների կողմից ՀՀ կառավարության 28.08.2008թ. թիվ 1101-Ն որոշմամբ հաստատված տեխնիկական կանոնակարգի պահանջների կատարման նկատմամբ վերահսկողություն իրականացնելու ուղղությամբ (այդ պահանջների կատարման նկատմամբ վերահսկողությունը իրականացնում են ՀՀ օրենսդրությամբ համապատասխան լիազորություն ունեցող մարմինները), որպիսի պայմաններում Վարչական մարմինը չունենալով ՀՀ օրենսդրությամբ լիազորված համապատասխան մարմինների կողմից մասնագիտական եզրակացություն, որևէ կերպ չէր կարող որոշել Ընկերության կողմից այդ կանոնակարգի դրույթների խախտված լինելու հանգամանքը: Սիստեմային, անդրադառնալով կոնկրետ վերը հիշատակված դրույթներին, պետք է նշել, որ վարչական մարմինը որևէ կերպ չի բացահայտել Ընկերության կողմից Կանոնակարգի 84-րդ, 119-րդ կետերի դրույթների խախտումները և դրանց կապը «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 59.8 հոդվածի 2-րդ մասի դրույթների հետ, իսկ Ընկերության կողմից Կանոնակարգի 149-րդ կետի պահանջների վարչական մարմնի կողմից «բացահայտված» խախտման հետ կապված պետք է փաստել, որ վարչական մարմինը ուղղակի սխալ է մեկնաբանել այդ կետի և դրա հետ անմիջականորեն կապված «Չափումների միասնականության մասին» ՀՀ օրենքի համապատասխան դրույթները:

Կանոնակարգի 149-րդ կետի համաձայն. «ԱԳԼԾԿ-ում շահագործվող բոլոր չափման միջոցները, հսկիչ-չափիչ սարքերը, որոնք տեղադրված են գազատարերի և

ագրեգատների վրա, ենթակա են չափագիտական հսկողության և վերահսկողության՝ համաձայն «Չափումների միասնականության մասին» ՀՀ օրենքի»:

«Չափումների միասնականության մասին» ՀՀ օրենքի (այսուհետ նաև Օրենք) 2-րդ հոդվածի համաձայն, որով տրված են Օրենքում կիրառվող հիմնական հասկացությունները, նշված է, որ չափման միջոցը չափում կատարելու համար նախատեսված սարք է, որը կարող է կիրառվել առանձին կամ լրացուցիչ սարքերի հետ միասին:

Օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-3-րդ մասերի, 13-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի, 16-րդ հոդվածի 1-3-րդ մասերի դրույթների և գործի փաստական հանգամանքների համալիր վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ նախ բաշխիչ աշտարակն իրենից ներկայացնում է օրենսդրական չափագիտության խնդիր:

Ինչպես Օրենքի 16-րդ հոդվածում, այնպես էլ նույն օրենքի այլ հոդվածներում օրենսդիրը նախատեսել է «ՀՀ կառավարության սահմանած չափման միջոցներ» եզրույթը, ինչից հետևում է, որ այն չափման միջոցները, որոնք ենթակա են պարտադիր չափագիտական հսկողության և վերահսկողության, սահմանված չեն օրենքով, այլ այդպիսի չափման միջոցների ցանկի սահմանման պարտականությունը դրված է ՀՀ կառավարության վրա: Այս պայմաններում, հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ ստուգման իրականացման ժամանակահատվածում, կամ դրանից առաջ գոյություն չի ունեցել որևէ իրավական ակտ «օրենսդրական չափագիտական հսկողության ենթակա չափման միջոցների ցանկը հաստատելու մասին» ՀՀ կառավարության որոշման տեսքով, որով էլ հնարավոր է հիմնավորվեր, որ բաշխիչ աշտարակները մտնում են պարտադիր չափագիտական հսկողության և վերահսկողության ենթակա չափման միջոցների ցանկի մեջ, ապա ակնհայտ է դառնում, որ ընկերությունը չունենալով գործողություն կատարելու պարտականություն, այդ գործողության չկատարման պայմաններում Ակտով Ընկերության համար առաջացել է ակնհայտ ոչ բարենպաստ հետևանք, որպիսի պայմաններում պարզ է դառնում, որ Ակտն ամբողջությամբ առարկայազուրկ է, քանի որ պատասխանատվություն է առաջադրվել մի գործողություն չկատարելու համար, որի կատարման պարտականություն որևէ իրավական ակտով ուղղակի նախատեսված չէ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածով ընկերությունը խնդրում է անվավեր ճանաչել ՀՀ ՖՆ Էջմիածնի ՏՀՏ-ի կողմից 14.07.2015թ. կազմված թիվ 6105163 ակտը:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ՖՆ Էջմիածնի ՏՀՏ պետի 06.03.2015 թ-ի թիվ 6105163 հանձնարարագրի համաձայն ՀՀ օրենսդրությամբ հարկային մարմնին վերապահված իրավասությունների սահմաններում «ՍՈԼԻԱՆ» ՍՊԸ-ում կատարվել է օրենքով սահմանված ելակետային տվյալների և գործակիցների ճշտության ստուգում: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ՖՆ Էջմիածնի ՏՀՏ 14.07.2015 թ-ի թիվ 6105163 ակտը (այսուհետ նաև Ակտ), որով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 5.754.817 դրամ:

Ակտի 1-ին կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ «ՍՈԼԻԱՆ» ՍՊԸ-ն Արարատի մարզի Դարակերտ գյուղում զբաղվում է ավտոգազալիցքավորման գործունեությամբ: Ընկերության գազալցակայանը «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 59.8 հոդվածի 2-րդ կետի և ՀՀ կառավարության 28.08.2008 թ-ի թիվ 1101-Ն որոշման համաձայն 2013 թ-ին ունեցել է ավտոգազալիցքավորման բաշխիչ աշտարակի թիվ 009205-009208 ստուգաչափման մասին վկայականները, որոնք ուժի մեջ են եղել մինչև 2014 թ-ի նոյեմբերի 14-ը: Ստուգաչափման վկայականների ժամկետի ավարտից հետո (14.11.2014թ.), ընկերությունում նոր ստուգաչափումը կատարվել է 23.12.2014 թ-ին և տրվել է նոր թիվ 012915-012918 ստուգաչափման մասին վկայականները: Ստուգման արդյունքում պարզվել է, որ ընկերությունը 2014 թ-ի նոյեմբերի 11-ից մինչև 2014 թ-ի դեկտեմբերի 23-ը աշխատել է առանց համապատասխան ստուգաչափման (չի ունեցել վկայականներ): Ընկերության կողմից խախտվել է «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 59.8 հոդվածի 2-րդ կետի պահանջները, նույն օրենքի 9.2 գլխի դրույթները չեն տարածվում ավտոտրանսպորտային միջոցների գազալցման այն կայանների միջոցով իրականացվող ավտոտրանսպորտային միջոցների գազալցման (գազալիցքավորման) գործունեության նկատմամբ, որտեղ ՀՀ կառավարության սահմանված տեխնիկական կանոնակարգին համապատասխան առկա են լիցքավորման բաշխիչ աշտարակներ: Ավտոտրանսպորտային միջոցներ գազալցման կայանի միջոցով իրականացվող գործունեությունը ենթակա է հաստատագրված վճարով հարկման, եթե այդ կայանում բաշխիչ աշտարակների տեղադրմամբ չեն ապահովվում ՀՀ կառավարության 28.08.2008 թ-ի թիվ 1101-Ն որոշմամբ հաստատված տեխնիկական կանոնակարգի 84-րդ, 119-րդ և 149-րդ կետերի պահանջները: Համաձայն վերջինիս, ԱԳԼՃԿ-ում շահագործվող բոլոր չափման միջոցները, հսկիչ-չափիչ սարքերը, որոնք տեղադրված են գազատարերի և ագրեգատների վրա, ենթակա են չափագիտական հսկողության և վերահսկողության՝ համաձայն «Չափումների միասնականության մասին» ՀՀ օրենքի: Վերոգրյալի արդյունքում ստուգաչափման վկայականի ժամկետը լրանալուց հետո նոր ստուգաչափական վկայական չունենալու դեպքում ընկերությունը նշված ժամանակաշրջանի համար ենթակա է հարկման հաստատագրված վճարով: Նույն օրենքի 59.9-րդ և 94-րդ հոդվածների համաձայն ընկերությունից նշված ամիսների համար ենթակա է գանձման հաստատագրված վճար ընդհանուր գումարով 2781135 դրամ: «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 11-րդ հոդվածի 3-րդ կետի համաձայն ընկերությունը նշված ամիսների համար ՏՀՏ չի ներկայացրել ամսվա ընթացքում իր կողմից ստացված և իրացված գազի ֆիզիկական ծավալների վերաբերյալ տեղեկատվություններ: Արդյունքում, հիմք ընդունելով «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 94-րդ հոդվածի 1-ին կետի ա) ենթակետի, 4-րդ կետի, ինչպես նաև «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ և 25-րդ հոդվածների դրույթները հաստատագրված վճարի գծով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 5.754.817 դրամ:

Գանձատուով բերված այն փաստարկները, որ ընկերությունը չի հանդիսացել հաստատագրված վճար վճարող և այս մասով իրավաչափ չէ պատասխանատվություն առաջադրելը, հիմնավոր չեն, հիմք ընդունելով հետևյալը.

1. ՀՀ կառավարության 28.08.2008թ. «Ավտոգազալիցքավորման ճնշակայանների (ԱԳԼՃԿ) կառուցման և շահագործման նվազագույն պահանջների տեխնիկական կանոնակարգը հաստատելու մասին» N1101-Ն որոշումն ընդունվել է «Ստանդարտացման մասին» 09.11.1999թ. ՀՕ-18 օրենքի (գործել է մինչև 24.03.2012թ.) 8-րդ հոդվածին համապատասխան: «Ստանդարտացման մասին» 08.02.2012թ. ՀՕ-21-Ն օրենքի 20-րդ հոդվածով ուժը կորցրած է ճանաչվել «Ստանդարտացման մասին» 09.11.1999թ. ՀՕ-18 օրենքը և սահմանվել է հետևյալը.

1) Հայաստանի Հանրապետության կազմակերպություններում գործող տեխնիկական պայմանները որպես ստանդարտացման փաստաթուղթ մինչև 2015 թվականի դեկտեմբերի 31-ը պետք է փոխարինվեն ազգային ստանդարտներով կամ կազմակերպության ստանդարտներով կամ ուժը կորցրած ճանաչվեն: Մինչև համապատասխան ազգային ստանդարտների ընդունումը կազմակերպությունների տեխնիկական պայմանները ենթակա են փորձաքննության և հաշվառման Ստանդարտացման ազգային մարմնում՝ համաձայն գործող ստանդարտացման կանոնների և ուղեցույցների:

2) «Ստանդարտացման մասին» Հայաստանի Հանրապետության 1999 թվականի նոյեմբերի 9-ի ՀՕ-18 օրենքի համաձայն կամ ի կատարումն դրա ընդունված նորմատիվ իրավական ակտերը շարունակում են գործել այնքանով, որքանով չեն հակասում նույն օրենքին և «Տեխնիկական կանոնակարգման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքին:

2. «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքի՝

1) 7-րդ հոդվածի «իա» կետի համաձայն՝ հաստատագրված վճարի հարկվող օբյեկտ է համարվում ավտոտրանսպորտային միջոցների գազալցման (գազալիցքավորման) գործունեությունը,

2) 59.7-րդ հոդվածի համաձայն, օրենքի իմաստով՝ գազալցման կայան (կետ) է համարվում ավտոտրանսպորտային միջոցների գազալցման (գազալիցքավորման) համար հարմարեցված սարքավորումների ամբողջությունը,

3) 59.8-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ հաստատագրված վճար վճարողներ են համարվում գազալցման կայանների (կետերի) միջոցով ավտոտրանսպորտային միջոցների գազալցման (գազալիցքավորման) գործունեություն իրականացնողները,

4) 59.8-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ օրենքի 9.2-րդ գլխի դրույթները չեն տարածվում ավտոտրանսպորտային միջոցների գազալցման այն կայանների (կետերի) միջոցով իրականացվող ավտոտրանսպորտային միջոցների գազալցման (գազալիցքավորման) գործունեության նկատմամբ, որտեղ, ՀՀ կառավարության սահմանած տեխնիկական կանոնակարգին համապատասխան, առկա են լիցքավորման բաշխիչ աշտարակներ:

3. «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքով հստակ սահմանվել է, որ ԱԳԼԾԿ-ի գործունեության նկատմամբ հաստատագրված վճարի փոխարեն հարկման ընդհանուր կարգը կկիրառվի, եթե ԱԳԼԾԿ-ում ՀՀ կառավարության սահմանած տեխնիկական կանոնակարգին համապատասխան առկա են բաշխիչ աշտարակներ: Օրենքի այդ պահանջը կիրառելու համար պետք է պահպանվեն տվյալ ԱԳԼԾԿ-ում ՀՀ կառավարության 28.08.2008թ. N1101-Ն որոշմամբ հաստատված տեխնիկական կանոնակարգի պահանջները, մասնավորապես.

1) 84-րդ կետի համաձայն՝ բնական գազի կոմպրեսացված վառելիքի լիցքավորման համար օգտագործվող բոլոր համակարգերը և նրանց բաղադրիչները պետք է լինեն անվտանգ: Սա նշանակում է, որ դրանք պետք է մասնավորապես աշխատեն վկայագրի ու նախագծի տեխնիկական բնութագրերի համաձայն, համապատասխանեն «Ստանդարտացման մասին» ՀՀ օրենքով սահմանված պահանջներին:

2) 119-րդ կետի համաձայն՝ ԱԳԼԾԿ-ում շահագործվող բարձր ճնշման անոթների արտաքին զննումը, պատերի հաստության չափերը, դրանց փորձարկումները, ինչպես նաև վկայագրումը, պետք է կատարվեն ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված կարգով՝ 2 փարին մեկ անգամ:

3) 149-րդ կետի համաձայն՝ ԱԳԼԾԿ-ում շահագործվող բոլոր չափման միջոցները, հսկիչ-չափիչ սարքերը, որոնք տեղադրված են գազատարերի և ագրեգատների վրա,

ենթակա են չափազիտական հսկողության և վերահսկողության՝ համաձայն «Չափումների միասնականության մասին» ՀՀ օրենքի:

4. Ստուգման ակտով հարկային մարմինն ընդամենը արձանագրել է ստուգաչափման վկայագրերի ժամկետը լրանալուց հետո նոր վկայագրեր չունենալու հանգամանքը, ինչը և հիմք է «Հաստատագրված վճարների մասին» ՀՀ օրենքի դրույթների կիրառման համար՝ վկայագիր չունենալու ժամանակահատվածում ընկերության գործունեությունը ենթակա է հարկման հաստատագրված վճարով:

Գանգատում բերված այն փաստարկները, որ արձանագրելով ՀՀ կառավարության 28.08.2008թ. N1101-Ն որոշմամբ հաստատված տեխնիկական կանոնակարգի 84-րդ, 119-րդ և 149-րդ կետերի պահանջների խախտումները, վարչական մարմինը դուրս է եկել իր իրավասության սահմաններից, հարկ է նշել, որ ստուգումն իրականացնող անձինք որևէ կերպ չեն անդրադարձել տեխնիկական կանոնակարգի՝ հարկային մարմնի իրավասությունների շրջանակներից դուրս որևէ պահանջի ապահովմանը:

Հարկ է նշել, որ «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի համաձայն. «Հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող եկամուտներ՝ Հայաստանի Հանրապետության պետական և համայնքների բյուջեներ վճարվող հարկերի, տուրքերի և օրենքով սահմանված պարտադիր այլ վճարների, դրանց նկատմամբ օրենքով սահմանված կարգով հաշվարկվող տույժերի և տուգանքների ամբողջություն, որոնց հաշվառումը, հաշվառման և (կամ) վճարման նկատմամբ հսկողությունը, մուտքերի ապահովման վերահսկողությունն օրենսդրությամբ վերապահված է հարկային մարմնին»:

Իր հերթին, «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 17-րդ հոդվածի համաձայն. «Հարկերի հաշվարկման և վճարման կարգի նկատմամբ հսկողությունն իրականացնում է հարկային մարմինը, իսկ հարկային օրենսդրությամբ սահմանված դեպքերում՝ մաքսային մարմինը»:

Քննարկվող դեպքում հարկային մարմինը, ղեկավարվելով վերոգրյալ իրավանդումների դրույթներով իրեն վերապահված իրավասությամբ, իրականացված ստուգմամբ պարզել է ընկերության կողմից ընտրված հարկման ռեժիմի, ինչպես նաև դրանից բխող պարտավորությունների կատարման համապատասխանությունը ՀՀ օրենսդրության պահանջներին:

5. Ինչ վերաբերվում է «Չափումների միասնականության մասին» ՀՀ օրենքի դրույթներին, դրանք հարկային մարմնի կողմից չեն կիրառվել, հետևաբար հիմնավոր չեն նշված օրենքի դրույթները սխալ մեկնաբանելու առումով գանգատում բերված պնդումները:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Հանձնաժողովը գտնում է, որ Ակտը կազմված է ՀՀ օրենսդրության պահանջներին համապատասխան:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով Հանձնաժողովը

Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

ՀՀ ՖՆ Էջմիածնի ՏՀՏ 14.07.2015 թ-ի թիվ 6105163 ակտը թողնել անփոփոխ, իսկ գանգատը մերժել:

Սույն որոշմանը չհամաձայնվելու դեպքում այն ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկու ամսվա ընթացքում կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ

